

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2717/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Нови Сад, чији је пуномоћник Милутин Радојичић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милица Кнежевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2647/2019 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2647/2019 од 17.10.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8490/2014 од 01.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, за период од 07.09.2010. године до 06.10.2011. године, исплати износ од 728.930,00 динара, са законском затезном каматом, као и да му накнади трошкове парничног поступка, са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату законске затезне камате на износ накнаде трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде. Укинута је закључак извршитеља за подручје Основног суда и Привредног суда у Новом Саду Данијеле Томашевић И Ивк ./2014 од 16.04.2014. године.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2647/2019 од 17.10.2019. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у усвајајућем делу. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужени није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, као што је спор у конкретном случају, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради неоснованог обогаћења поднетој суду 04.04.2014. године означена је вредност предмета спора у износу од 728.930,00 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је првостепени суд означио у уводу пресуде и која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**